

Flott, flott Terje og føstufresssar!!!

Fríggjakvöldið í síðstu viku, vistu Terji & Føstufressar á konsert í Norðurlandahúsinum, at teir inn-
tann lættara partin av tónleikavirksemi í landinum, eru klárt á odda.

Undrunarvert er at hugsa sær, at undan konsertini, høvdu fressarnir einans selt uml. 1300 eintøk av fráluku plátuni, sum teir góvu út í februar í ár. Men vónandi var síðsta tónleikaförslan, við til at økja um søluna,

sum javnvigar við uml. 3000 eintøkum.

Konsertin

Við, ið høvdu verið til eina av teimum trimum framförsulunum, Terji & Føstufressar hildu í februar, vóru kanska meira spent, enn tey, ið ikki høvdu upplivað teir «live» fyrr. Hetta tí at ringt var at hugsa sær, at teir kundu gera tað betur hesaferð,

ella líka gott tónleikaliga særð.

Byrjað varð við nøkrum lættari lögum, ið Holger Laumann stóð á odda fyri. Hesi lög vórðu væl framborin, men tað var ikki tað áhoyrararnir vóru komnir fyri at hoyra. Tey biðaðu eftir at Terji Rasmussen skuldi koma inn á pallin at syngja lögini frá plátuni og hann kom eisini á pallin einar 10-15 minuttir eftir at konsertin var byrjað.

Júst sum í februar, fingi vit at hoyra lögini, um kærleika, ómenniskjalig kriggj og hugvekjandi síður av menniskjalivinum — og væl gekk í hond. Terji var í essinum, fressarnir vóru í essinum og áhoyrararnir vóru heilt uppi í skýnum. Sjálvst ikki Björn Afzelius, ið hevði verið á pallinum fyrr í vikuni, fekk nær til so stóran fagnað frá teimum, ið vóru møtt upp at lurta.

Sigast má, at samanset-

ingin av bólkinum Plumm, Terja Rasmussen, Holger Laumann, James Olsen og songkvinnunum Rúnu Á Heygum, Maluni Thomsen og Jórur Højgaard, er eydnast sera væl. Tað er krút og tað er presisjón í hesum bólki, sum eisini er væl eignaður til konsert.

Rúna Á Heygum sang eisini tað vakra lagið, sum hon syngur á plátuni og leingi gekk áðrenn fagnaðurin fjaraði burtur.

Tá tey fyrstu eykalögini komu, vóru fólk langt síðan reist úr sessunum og summi dansaðu frammanfyri, meðan onnur veigjgjað frá síðu til síðu. Punktum var sett fyri konsertina, tá tey fyrri triðju ferð komu inn og framferdu tey at enda Frændir lagið «Eros», sum Terji sang á Frændir II plátuni. Betri enda kundu tey næstan ikki givið áhoyrarunum, øll vóru í «ekstasu» heilt til síðsta gittartóna.

Eftir konsertina vóru øll samd um, at betri konsert kundi ein valla ímyndað sær — flott, flott Terji & Føstufressar. Haldi fram við hasum og vit koma aftur at lurta næstu ferð.

J.MAG.

Nóсарíman

Lag: Kópavæðið.

Tað var í tí gyltu tíð, pengar ikki trutu. Dollargrin í túninum og yachtir við brúna flutu.

Niðurlag:

Her er nógv at spara.
Kistan skjótt er full.
Nósi tekur væl ímóti.
Silvur eins og gull.
Her er nógv at spara.

Ikki kundi hetta tó, halda ævi alla.
Alt, sum áður upp var reist, tók so brátt at falla.

Fólk, sum ikki áður høvdu kent sær nakra neyð.
Aka nú á reyvini.
Eiga ikki breið.

Barnapeningin tikið frá drongi eins og gentu.
Biður tú so bankan hjálpa, hækka teir bert rentu.

Bankin fleiri ár á rað pengar út bert grýtti.
Vaknar nú við kaldan dreyim.
Tvørt so øllum sýtti.

Bankin er í trongum skóm.
Út hann hevur latið alt ov nógv; og skilir nú, at tynnast fer á fati.

Okkurt er at gera nú.
Børnunum teim fittu stevna teir til fundar so.
Nósa til at hitta.

Senda boð um landið alt — við so miklum gleimi.
Til tey smáu børnini runt í hvørjum heimi.

Stokki øll á gólvið inn.
Ferðini tit rósa.
Fyri fimti krónur øll fáa fittan Nóna.

Almikið skal sparast nú.
Ngv skal setast inn.
So tit kunnu um fimtan ár standa sterk og stinn.

Nósi man í stovuni við stórum glósum hyggja.
Litið batar tó hjá teim, sær bústað skulu byggja.

Niðurlag:

Her er nógv at spara.
Kistan brátt er full.
Nósi tekur væl ímóti.
Silvur eins og gull.
Her er nógv at spara.

Edvard.

So kemur Ebbe Jularbo aftur:

Almennur Jularbo dansur í Havn og í Klaksvík

So væl dámdi honum í Føroyum í fjør, at hann mátti koma aftur. Ebbe Jularbo verður aftur gestur hjá harmonikuspælarunum í Klaksvík, Hans, Eiler, Øgga, Erland og Martin

Ebbe Jularbo, heimskenndi harmonikusnillingurin, kemur til Føroya mikudagin 29. aug. Vertirnir hjá honum eru teir fimm harmonikuspælararnir úr Klaksvík. Men hesaferð leggur hann fyrri í Havn við almennum harmonikudansi í Gundadalshöllini fríggjakvöldið, 31. aug. Og kvølsið eftir, leygarkvöldið 1. sept. verður almenmur Jularbo-dansur í Kí-höllini í Klaksvík.

Eina viku í Føroyum

Ebbe Jularbo, svenski listamaðurin, ið hevur arvað allar góðar tónlistaeiginleikar eftir faðirin, Carl Jularbo, vil slepa at siggja meira av Føroyum hesaferð í steðgar hana

eina viku og ætlar at ferðast um oyggjarnar, so langt hann sleppur.

Hans, Eiler, Erland og Øggi fóru so skjótt, Ebbe Jularbo fór heim aftur til Svøríkis í fjør, at royna at fáa Jularbo til Føroya aftur. Sambandið millum spælimentinar allar hevur síðan verið neyvt og týtt. Teir hava ringt og skrivað saman, og nú verður høvi hjá mongum, sum ikki upplivdu Ebbe Jularbo í fjør at hoyra hann.

Føroyingar elska harmoniku

Eini 1200 fólk fóru í Kí-höllina í fjør heyst í harmonikudans hjá Ebbe Jularbo. Nøkur vildu vera við, at liðviðurskiftini

kundu verið betri tá, og hesum verður lagt upp fyri í ár, soleiðis at øll kunnu dansa og hoyra virtuosin úr Svøríki.

Vertirnir í Klaksvík hava aftur fingið Jularbo-sjúkuna. Teir sita nú saman hvørt kvøld og venja Jularbostil og leggja til rættis. Men Harmonikuliðið í Havn fær eisini høvi at hoyra stílin hjá svenska meistaranum. Ikki bert spælið sjálvt, men eisini frásøgukynstrið, tí Ebbe Jularbo er ikki bara urmælingur við fingrunum á harmonikuni. Hann er ein av skemtiligastu frásøgumonnum, tó at hann eisini dugir at siga frá álvarsomum tilburðum og upplivingum.

